

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti var og er imod afgiften på blankbånd. Vi synes, det er en urimelig afgift, som er en stor belastning både for dem, der sælger kassette- og videobånd herhjemme, men som også medfører en flytning af salget til både Sverige og Tyskland.

Derfor kunne det jo være meget interessant at se på salgstillene. Hvor meget er salget faldet herhjemme? Hvad har det betydet for beskæftigelsen herhjemme? Hvad har det betydet for skattegrundlaget herhjemme? Og hvad har det betydet for momsgrundlaget? Er det sådan, at hvis man gør det nationaløkonomiske regnskab op, så har man måske endda mistet penge på dette her? Det kunne være meget interessant at se.

Jeg synes også, der er dobbeltmoral i argumentationen for, at dette forslag betyder, at kunstnerne får ekstra penge. Vi er for, at der bliver givet særskilt støtte til kunstnerne. Men hvorfor skal den automatisk tages fra en blankbåndsaftgift? Vil det sige, at når vi skal have løst salmonellaproblemet, skal vi også lægge ekstra skat på hvert enkelt æg, der bliver solgt, og at når vi skal have løst problemerne for de handicappede, så lægger vi ekstra skat på handicapstokke, osv.? Det er en umulig måde at føre politik på herinde, hvis man på den måde hele tiden lægger på og trækker fra.

Vi vil stadig væk godt have, at revisionsbestemmelsen er der. Vi synes, det er en urimelig lov, og vi vil til stadig blive ved med at forfølge urimelighederne og den inkonsekvente holdning i loven, så derfor stemmer vi imod dette lovforslag.

Margrete Auken (SF):

Da lovforslaget om afgift på tomme bånd jo har groet i SF's have, er vi glade for, at det nu også er lykkedes ministeren at overvinde de vanskeligheder, som vi var klar over at der var med hensyn til at finde ud af fordelingen, også i forbindelse med de velbegrundede udenlandske ønsker om at få del i disse penge. Så i og med, at vanskelighederne er løst – og så vidt jeg kan skønne på en tilfredsstillende måde – er vi i SF indforståede med, at man ophæver revisionsbestemmelsen, og vi siger tak for, at det er gjort så rimeligt og på en sådan måde, at jeg kan forstå, at alle undtagen Venstre og Det Konservative Folkeparti – og Fremskridtspartiet, går jeg ud fra – er glade.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet var overordentlig aktivt i modstandskampen mod denne blankbåndsaftgift. Allerede på daværende tidspunkt gjorde vi gennem spørgsmål og svar til den daværende kulturminister – som nok personlig var modstander af det, men som jo loyalt måtte efterleve den dagsorden, som et flertal her i Folketinget havde sat – opmærksom på, hvad konsekvenserne af det ville blive, nemlig at der ville opstå en grænsehandel i forhold til Tyskland. Dengang havde vi ikke forventet, at den svenske krone ville falde så meget, som den i mellemtiden har gjort, men konsekvensen i dag er altså, at der sælges ganske mange uindspillede ikke blot audio-, men i allerhøjeste grad også videobånd.

Er ministeren i tvivl om denne påstand, så skal han bare besøge de butikker, der ligger i Nordtyskland umiddelbart op til den danske grænse. Går man inden for døren i disse butikker, vil de første stabler varer være en præcis indikator for, hvilke varer der på nuværende tidspunkt er dyrere i Danmark end i Tyskland, og det, der møder ministeren, er europaller fyldt med videobånd, som flittigt hjemtages til Danmark. Der er kun økonomiske grænser for, hvor mange videobånd man må tage med! Og efter at den svenske kronkurs er blevet så lav, kan det minsandten også betale sig at hjemhente både audio- og videobånd fra Sverige, og det gør danskerne så i stor stil, og det er jo udelukkende, fordi man har været så absurd at lægge denne blankbåndsaftgift på båndene her i Danmark.

Men det er jo i virkeligheden slet ikke det, lovforslaget går ud på, men ministeren har jo ligesom sat dagsordenen, al den stund ministeren bruger seks sider på at fortælle om blankbåndsaftgiftens lyksaligheder, mens det, lovforslaget egentlig går ud på, er at fjerne revisionsbestemmelsen.

Nu er revisionsbestemmelser som udgangspunkt noget absurd noget, fordi samtlige Folketingets 179 medlemmer har en grundlovssikret ret til til enhver tid at stille forslag om ændringer af en hvilken som helst lov eller om indførelse af nye love, og derfor er det absurd, at en af parterne under nogle politiske forhandlinger i sidste øjeblik kan gå ud og sige: Nu har vi opnået en fantastisk imødekommelse; vi har fået en revisionsbestemmelse! Det er noget pjat, og derfor er der ingen grund til at have disse revisionsbestemmelser.